

[Kjærulff-Schmidt]

jeg synes, justitsministeren skulle tage en lang og alvorlig samtale med retspræsidenten og domstolene og drøfte, om man ikke kan finde en rimelig løsning, så disse sager kan få en retfærdig afgørelse, selv om det skulle komme til at trække ud ét, to eller tre år endnu, og selv om det måske skulle komme til at koste 20.000 kr., 30.000 kr. eller 40.000 kr. mere for hver af de kvinder, der er tale om.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg må sige til hr. Kjærulff-Schmidt, at jeg tror, det er en lidt farlig vej, der antydes her. Der står i retsplejelovent, at det, man kan få godtgjort, er udgifter, som med føje er afholdt til vidneførsel, syns- og skønsforretninger og andre foranstaltninger, der er iværksat af hensyn til sagens behandling eller oplysning. Jeg tror, det ville være meget forkert af mig, hvis jeg i det arbejde, jeg har i øjeblikket, begyndte at blande mig i domstolenes vurdering af disse sager. Som det er bygget op i retsplejelovent, er det domstolene, der har afgørelsen, og jeg er overbevist om, at det, man ser på, er spørgsmålet om, hvorvidt det er med føje, at disse udgifter ønskes afholdt; jeg tror ikke, det er økonomiske spørgsmål isoleret. Men jeg ønsker altså i øvrigt ikke at kommentere dette, for det er en afgørelse, som retten må træffe, i givet fald en højere instans.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *forsvarsministeren* af:

Karl Møller (DKP):

»Kan ministeren bekræfte og uddybe de planer for atomforsvar af Danmark, som Ekstra Bladet offentliggør 16. april 1979?«
(Spm. nr. 857).

Skriftlig begrundelse.

Ved en orientering for folketingets forsvarsudvalg hos den dansk-tyske fælleskommando i Rendsburg 5. marts 1979 forelagdes NATOs strategi for det nordtyske, sydjyske og fynske område. Orienteringen indeholdt kun planer for konventionelle styrker og våben.

På den baggrund er det unægtelig overraskende, at Ekstra Bladet kan offentliggøre, at

forberedelserne til atomforsvar af Danmark er i fuld gang.

Det oplyses, at alle nye danske våbensystemer er forberedt til atomsprængladninger, at atomsprængladninger i store mængder ligger klar på baser i Vesttyskland til brug i Danmark, at danske piloter trænes i at kaste a-våben, og at NATO-generaler direkte opererer med brug af atomvåben på dansk jord i en krise- eller krigssituation.

Disse oplysninger er på intet tidspunkt diskuteret i folketinget eller forsvarsudvalget.

Disse tiltag finder sted, til trods for at Danmark stadig officielt er atomvåbenfrit og at udenrigsministeren så sent som i den udenrigspolitiske debat den 16. november i fjor udtalte, at Danmark vil opretholde sin status som atomvåbenfrit område for at bevare den sikkerhedspolitiske »nordiske balance«.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Det er korrekt, at enkelte våbensystemer i det danske forsvar ud over deres sædvanlige konventionelle rolle også vil kunne anvendes til affyring eller fremføring af taktiske atomvåben enten umiddelbart eller efter mindre konstruktionsændringer.

Den af NATO-medlemslandene, herunder Danmark, godkendte strategi for NATOs militære forsvar indeholder det sigte, at en aggression imod NATO først og fremmest skal søges afvist eller bilagt ved anvendelse af konventionelle styrker. Men hvis dette ikke lykkes, er der i NATO-strategien forudset en anvendelse af såvel taktiske som strategiske kernevåben. På denne baggrund er det også naturligt, at der under de stedfindende NATO-øvelser indgår øvelsessituationer, hvor taktiske atomvåben tænkes bragt i anvendelse.

Men lad mig samtidig fastslå, at anvendelsen af atomvåben over dansk område kun kan finde sted med regeringens tilladelse. Der er ingen uoverensstemmelse mellem NATOs forsvarsplanlægning og dansk atompolitik, ifølge hvilken der under de foreliggende omstændigheder ikke tillades placering af atomvåben på dansk territorium, jfr. i øvrigt daværende stats- og udenrigsminister H. C. Hansens redegørelse her i folketinget den 29. maj 1957.